

Z A P I S N I K
s glavne rasprave od 22.veljače 2022. godine

Prisutni od strane suda: Sudac: Sandra Rotar		Pravna stvar: Tužitelj: PAN - PAPIRNA INDUSTRIJA - TVORNICA PAPIRA ZAGREB, d.o.o. u stečaju,OIB: 48630586213
Zapisničar: Daniela Vuković		Tuženik: Dravacel d.o.o.,OIB: 73528468147
		radi: isplate

Sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su na ročište pristupili:

Za tužitelja: Miron Markičević, zastupnik po zakonu tužitelja uz pun. Janko Havaš, odvjetnika iz Odvjetničkog društva Ostermann i Partneri, iz Zagreba, prema pun. u spisu

Za tuženika: pun.Marina Tolj, odvjetnica u Zagrebu, prema pun. u spisu

Pun. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te svih navoda iznesenih u dosadašnjem tijeku postupka. Obavještava sud da nova adresa sjedišta tuženika glasi Virovitica, ulica Matije Gupca 254 te u tom dijelu ispravlja tužbu i tužbeni zahtjev.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i svih navoda iznesenih u dosadašnjem tijeku postupka.

Sud donosi

R j e š e n j e

Izvest će se dokaz saslušanjem stečajnog upravitelja tužitelja Mirona Markičevića.

Zastupnik po zakonu Miron Markičević, stečajni upravitelj, OIB: 52797062273, ime oca: Bogoljub, po zanimanju: dipl.ing.fizike, prebivalište: Zagreb, Kneza Borne 1, rođen u Bihaću, rođen 1946., propisno upozoren na dužnost kazivanja istine, u smislu odredbi ZPP-a i na posljedice davanja lažnog iskaza (članak 243. stavak 2. ZPP), iskazuje:

Ja sam sačinio Pregled imovine i obveza stečajnog dužnika na temelju čl. 223 stečajnog zakona te sam u istome iskazao, uz ostalo, vrijednost ukupne imovine tužitelja u iznosu od 36.957.234,00 kn, što predstavlja knjigovodstvenu vrijednost stečajnog dužnika u to vrijeme, odnosno u vrijeme sačinjenja navedenog Pregleda imovine i obveza.

Tim Pregledom odnosno stavkom ukupne imovine tužitelja obuhvaćene su i sve nekretnine tužitelja, a radi se o nekretninama na području kat. općine Grad Zagreb i kat. općine Donji Andrijevci.

Napominjem da su sve nekretnine, dakle kako one na području kat. općine Grad Zagreb, tako i one na području kat. općine Donji Andrijevci opterećene založnim pravima kao sredstvom osiguranja tražbina, koje hipoteke višestruko prelaze vrijednost navedenih nekretnina. Također napominjem da se na nekretninama stečajnog dužnika na području kat. općine Grada Zagreba vode ovršni postupci a da je na nekretninama na području kat. općine Donji Andrijevci upisana zabilježba ovršivosti tražbine, te sam u odnosu na iste dao sačiniti procjenu njihove vrijednosti po ovlaštenim sudskim vještacima.

Moja je procjena da se zbog ovakvog stanja stvari koje se tiču nekretnina stečajnog dužnika iz novčanih iznosa ostvarenih njihovim unovčenjem nitko od vjerovnika neće moći naplatiti.

U odnosu na pokretnine koje su bile predmet prodaje tuženiku napominjem da je u gotovo najvećem broju slučajeva u odnosu na te pokretnine u računima kojima je tužitelj iste fakturirao tuženiku njihova vrijednost iskazana kao nula, što zasigurno ne odgovara pravom stanju stvari, odnosno ne odgovara stvarnoj vrijednosti tih nekretnina za koje smatram da su trebale biti predmet procjene i revalorizacije prije njihove prodaje tuženiku. Međutim, to se nije dogodilo te je u računima u najvećem broju pokretnina iskazano da one zapravo nemaju nikakvu vrijednost.

Radi se o gotovo 10.000,00 pokretnina i to su zapravo jedine pokretnine koje čine stečajnu masu, a osim tih pokretnina koje su bile predmet prodaje, prema bilanci do otvaranja stečajnog postupka preostala vrijednost pokretne imovine iznosila je oko zanemarivih 2.000,00 kn.

Jedan dio navedenih pokretnina a uglavnom se radilo o transportnim sredstvima, postrojenjima i opremi za proizvodnju papira nalazio se u dvije hale u Zagrebu koje su uz ostalo, bile predmet Ugovora o korištenju poslovnog prostora između tužitelja i tuženika sklopljenog 12.01.2015.g. Od tih pokretnina koje su se nalazile u Zagrebu stečajni dužnik prilikom primopredaje nakon otvaranja stečajnog postupka nije preuzeo niti jednu tu pokretninu. Naime, ranije zastupnici po zakonu tužitelja prije otvaranja stečajnog postupka a to su bile Iva Mikulić i Danica Krenek, meni su iskazale da su te pokretnine predmet prodaje tuženiku i da se više ne nalaze na toj lokaciji, a ja to nisam imao mogućnost provjeriti jer mi je bio onemogućen pristup na navedenu lokaciju.

Drugi dio pokretnina, a radilo se o opremi i strojevima za konfekcioniranje konačnoga proizvoda koji se izrađivao iz sirovine koja se proizvodila u Zagrebu, nalazio se u Donjim Andrijevcima, radi se o 4 odnosno 5 hala koje su u vlasništvu stečajnog dužnika, a u odnosu na koje pokretnine sam također dobio informaciju od ranijih zastupnica po zakonu tužitelja da su i te pokretnine bile predmet prodaje tuženiku, a činjenicu da se te pokretnine nalaze na toj lokaciji ja sam utvrdio neposrednim obilaskom te lokacije.

Također sam prilikom sastavljanja pregleda imovine i obveza utvrdio da se na određenim vozilima stečajnog dužnika, a radi se o 11 vozila, nalazi upisano razlučno

pravo Ministarstva financija Porezne uprave, za osiguranje tražbine u iznosu od 11.931.080,39 kn.

Ja sam uvjerenja da bi nakon procjene navedenih pokretnina dobili podatke o realnoj vrijednosti tih pokretnina koji bi pokazali kako bi se krajnji rezultat pobijanja kupoprodaje tih nekretnina očitovao u povećanju mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika zbog povećanja vrijednosti stečajne mase. Iz tog razloga ja sam i predložio izvođenje dokaza vještačenjem tržišne vrijednosti navedenih pokretnina po vještaku strojarske struke.

Radi se o pokretninama čiju procjenu tržišne vrijednosti mogu izvršiti sudski vještaci strojarske struke jer se upravo i radi o pokretninama te naravi.

U odnosu na Ugovor o korištenju poslovnog prostora od 12.01.2015.g.. mogu reći da taj i takav ugovor nikako nije odgovarao poslovnim interesima stečajnog dužnika jer proizlazi da je stečajni dužnik koristio 220.447,00 km² zakupljenoga prostora koji se u najvećem dijelu odnosi na zemljišta i livade koji nisu bili potrebni za poslovanje stečajnog dužnika, već su bile isključivo potrebne hale koje su se nalazile unutar toga zakupljenog prostora pa nije bilo nikakve ekonomske niti poslovne logike da stečajni dužnik sklapa takav ugovor i obvezuje se plaćati naknadu za korištenje i za prostor koji nije bio potreban za obavljanje njegove djelatnosti. Djelatnost dužnika se faktično i obavljala samo u dvije hale koje su smještene unutar zakupljenog poslovnog prostora. Iz tog razloga smatram da taj ugovor nije realan, međutim u odnosu na njegov sadržaj i vrijednost naknade za korištenje nisu u postupku stavljeni nikakvi dokazni prijedlozi.

Posebno napominjem da su nekretnine koje su bile predmet Ugovora o korištenju poslovnog prostora od 12.01.2015.g. bile vlasništvo društva Mikulić nekretnine d.o.o., a kada me sud pita kako to da je navedeni Ugovor o korištenju sklopljen između dužnika i društva Dravacel kao ustupitelja, odgovaram da je to zato što je društvo Mikulić nekretnine d.o.o. imalo sklopljen ugovor o poslovnoj suradnji s tuženikom u ovoj parnici.

Prema mom saznanju, društvo Mikulić nekretnine d.o.o. prije nekolikom mjeseci prodalo je navedene nekretnine na području kat. općine Grad Zagreb koje su bile predmet Ugovora o korištenju poslovnog prostora, a ja ne znam tko je kupac tih pokretnina. Ja pretpostavljam da se pokretnine na koje je usmjeren tužbeni zahtjev, a koje su se nalazile unutar hala na području kat. općine Grad Zagreb i dalje tamo nalaze ali će tu činjenicu moći utvrditi vještak strojarske struke.

Meni je u odnosu na transportna vozila od strane ranijih zastupnica po zakonu tužitelja bilo rečeno da su ta sredstva davno prodana od strane dužnika, međutim, pregledom dokumentacije stečajnog dužnika ja nisam naišao odnosno pronašao nikakve ugovore o prodaji koji bi potvrdili tu tvrdnju. Međutim, ta transportna sredstva nisam mogao preuzeti jer ih nisam zatekao u prostoru stečajnog dužnika kojem sam imao pristup.

Zaključno navodim da je u konkretnom slučaju došlo do namjernog oštećenja stečajnog dužnika koje je počinjeno u korist bliske osobe a sve kako je to navedeno u historijatu tužbe.

To je sve što imam za iskazati.

Daljnjih pitanja za zastupnika po zakonu tužitelja nema.

Tuženik se protivi iskazu stečajnog upravitelja tužitelja u dijelu u kojem je njegov iskaz suprotan s iskazom svjedoka Danice Krenek i zastupnika po zakonu tuženika Marinka Mikulića kao i u dijelu gdje je isti iskazao da je stečajni dužnik za obavljanje poslovne djelatnosti koristio samo dvije hale na području Zagreba, a ukupna površina zaprimljenog prostora obuhvaća ne samo proizvodne hale nego i pristupne prometnice, željezničku prugu, otvorena skladišta i deponij sirovina. Dakle radi se o tvorničkom krugu koji je bio predmet korištenja poslovnog prostora.

Tužitelj ostaje kod prijedloga za izvođenje dokaza strojarskim vještačenjem.

Tuženik se ne protivi izvođenju toga dokaza.

Stranke izjavljuju da odluku o izboru osobe vještaka prepuštaju sudu.

Sud donosi

R j e š e n j e

- I. Prihvaća se prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza strojarskim vještačenjem.
- II. Za vještaka se imenuje dipl.ing.Mario Ciraki iz Zagreba, Ilica 174.
- III. Odluka suda o zadatku vještaka i visini predujma biti će dostavljena strankama u posebnom pisanom otpravku rješenja.
- IV. Današnja glavna rasprava se odgađa, a iduća će biti zakaza pisanim putem nakon provedenog strojarskog vještačenja.

Dovršeno u 11,21 sati.

Zapisničar:

Sudac:

Stranke: